

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121207818
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8121207818.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. D. E. X, XXX XX F., proti žalovanému: G. B., nar. XX.X.XXXX, K D. E. X, XXX XX F., o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Konanie **zastavuje**.

Náhradu trov konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu 21.9.2021 sa žalobkyňa domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou prípadov konaní pred orgánmi verejnej moci, a zároveň tiež „uložil (pozn. súdu: neurčenej osobe) kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami“.

2. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že sa so žalovaným rozviedla pred 7 rokmi, po rozvode spočiatku bývali v jednej domácnosti, avšak pre neznesiteľnosť situácie mala 2 roky prechodný pobyt u dcéry. Tvrdila, že pracuje v C. H., I. na pozícii pracovníčky komunitného centra, v práci sa však necíti bezpečne, bola viackrát verbálne aj fyzicky napadnutá žalovaným, dokonca aj pred jej spolupracovníkmi a malými deťmi. Uviedla, že v roku 2018 sa jej v práci vyhrážal zabitím s tým, že svedkom bol jej kolega G. F. I., a poukázala na jeho (vtedajšie) vyhlásenie, z ktorého je podľa nej zrejmé, že žalovaný je nebezpečný, správa sa agresívne a nevyspytateľne, čo u nej vyvoláva strach o jej život a zdravie. Uviedla, že v minulosti viackrát volala políciu, podávala trestné oznámenia z obavy o svoje zdravie a život a žalovaný bol niekoľkokrát právoplatne odsúdený za trestný čin nebezpečného vyhrážania, a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Prešov – sp. zn. OP/9/2017 zo dňa 20.1.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT/9/2017 zo dňa 18.10.2018 o neosvedčení sa odsúdeného, ktorý bol uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. IPP/21/20-23 zo dňa 16.4.2020 podmienene prepustený z výkonu trestu, pričom mu bolo uložené okrem iného obmedzenie podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona zákazu priblíženia sa v určitej skúšobnej dobe k jej osobe. Ďalej uviedla, že žalovaný ju dňa 17.9.2020 pod vplyvom návykových a omamných látok znova fyzicky napadol a vyhrážal sa zabitím, opätovne naňho podala trestné oznámenie dňa 17.9.2020 za prečin nebezpečného vyhrážania v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia, a že na základe tohto oznámenia bol žalovaný opätovne vzatý do väzby. Dodala, že v súčasnosti je žalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a podľa informácií od jej príbuzných ju už začal vyhľadávať s tým, že doteraz sa jej to nepodarilo z dôvodu, že sa pred niekoľkými mesiacmi presťahovala na adresu, ktorá mu nie je známa.

3. V závere svojho podania (pozn. súdu: úplne zhodne ako v predchádzajúcom konaní o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/31/2018) žalobkyňa vyjadrila vieru, že dostatočne osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku – vid' prílohy preukazujúce násilné

správanie žalovaného, ktoré spočíva nielen vo fyzickom násilí vykonávanom krutým spôsobom, ale aj v psychickom násilí, veľmi intenzívne pociťuje ohrozenie zo strany žalovaného, ktoré jej bráni v slobode pohybu a tiež v pokojnom nažívaní. Cesta do práce ako aj samotné vykonávanie práce v C. J. je pre ňu veľmi náročné a stresujúce, nakoľko nevie kedy sa žalovaný objaví na jej pracovisku a kedy sa jej začne vyhrážať, núti ju dať mu peniaze, ktoré má pri sebe, taktiež či do nej nehodí stoličku či stôl, keďže sa to stalo už viackrát a žalovaný nemá zábrany ani pred cudzími ľuďmi nachádzajúcimi sa priamo v budove na pracovisku.

4. K tvrdeným skutkovým okolnostiam žalobkyňa priložila vyhlásenie potvrdenia OR PZ v PO zo dňa 19.5.2017 a 19.9.2018 o jej trestných oznámeniach na žalovaného, ktorý sa jej mal vyhrážať zabitím, a zo dňa 17.9.2020 o jej trestnom oznámení na žalovaného a začatí trestného stíhania v danej veci.

5. Podľa skutočností známych súdu z jeho činnosti bolo na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/31/2018 medzi tými istými účastníkmi vedené rovnaké konanie o návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom sa žalobkyňa poukázom na tie isté skutočnosti (okrem poukazu na to, že ju žalovaný dňa 17.9.2020 znova fyzicky napadol a vyhrážal sa zabitím) rovnako žiadala, aby súd uložil žalovanému nepribližovať k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou prípadov konaní pred orgánmi verejnej moci, a zároveň tiež uložil (pozn. súdu: neurčenej osobe) kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami. O uvedenom návrhu rozhodol Okresný súd Prešov uznesením č.k. 13C/31/2018 – 10 (rovnaký ako aj teraz vybavujúci senát) zo dňa 9.8.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.8.2018 tak, že tento návrh zamietol / s poukazom na to, že návrh bol podaný v súvislosti s trestným konaním, v ktorom na zabezpečenie obdobných účelov, popri (preventívnej) väzbe, slúžia ochranné opatrenia a obmedzenia podľa § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona a § 82 ods. 1 Trestného poriadku, a nie vo vecnej súvislosti s občiansko-právnym konaním, a že právne dôvody občiansko-právnej povinnosti žalovaného, aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, z návrhu nevyplývajú/.

6. Na základe údajov žalobkyne ďalej súd vykonal lustráciu trestného konania voči žalovanému, a z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1PP/21/2020 zistil, že uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1PP/21/2020-23 zo na 16.4.2020 právoplatným dňa 16.04.2020 bol žalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/9/2017, bola mu určené skúšobná doba 36 mesiacov, a zároveň mu bola (okrem iného) uložená povinnosť nepriblížiť sa v určenej skúšobnej dobe k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla. Následne bolo dňa 15.6.2021 vydané uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 1PP/21/2020-56, ktorým súd vyslovil, že žalovaný sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/21/2020-23 zo dňa 16.04.2020, a o tom, že zvyšok trestu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/9/2017 vykoná. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia súd vychádzal z toho, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/112/2020 zo dňa 18.12.2020 právoplatným dňa 18.12.2020 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu krádeže, ktorého skutku sa dopustil dňa 17.09.2020 s tým, že zo skutkovej vety trestného rozkazu vyplýva, že odsúdený sa priblížil k žalobkyňi a minimálne trikrát ju udril. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.8.2021, a dňa 18.10.2021 žalovaný na jeho základe nastúpil na výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

7. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa rovnaký návrh na vydanie neodkladného opatrenia proti tomu istému žalovanému odôvodnila tými istými skutočnosťami (okrem poukazu na jej trestné oznámenie zo dňa 17.9.2020) tak, ako to urobila vo svojom skoršom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/31/2018, a zároveň že ho podala v čase, kedy bola žalovanému v inom (trestnom) konaní vedenom na tunajšom súde uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1PP/21/2020-23 zo na 16.4.2020 (o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody) žalovanému (okrem iného) právoplatne uložená povinnosť nepriblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla, ktorá v tom čase trvala, pričom v tomto trestnom konaní súd následne pre skutok zo dňa 17.9.2018 (na ktorý žalobkyňa poukazovala v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia) zároveň vyslovil, že sa žalovaný neosvedčil, a že zvyšok trestu vykoná. Žalobkyňa teda žiadala, aby súd rozhodol o takej povinnosti žalovaného a na základe takých skutočností, o ktorých už bolo (v inom konaní) právoplatne rozhodnuté.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

10. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. V danom prípade žalobkyňa žiadala, aby súd rozhodol v skutkovo rovnakej veci (okrem poukazu na trestné oznámenie zo dňa 17.9.2018) o rovnakom návrhu, ako bolo už predtým právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/31/2018, a to o obsahovo rovnakej povinnosti a na základe rovnakých skutočností týkajúcich sa toho istého žalovaného, ako bolo v tom čase už právoplatne rozhodnuté v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1PP/21/2020. Táto vec tak nemohla byť prejednávaná a rozhodovaná znova, a preto súd vzhľadom na uvedené prekážky toto doposiaľ formálne neukončené konanie o jej návrhu v zmysle ust. § 161 ods. 2 CSP dodatočne zastavil.

13. Pre úplnosť súd, rovnako ako v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 13C/31/2018, opätovne poukazuje aj na to, že žalobkyňa požadované neodkladné opatrenie celkom zjavne nenavrhovala v súvislosti s civilným konaním, ale v súvislosti s trestným konaním, v ktorom však na zabezpečenie obdobných účelov, popri (preventívnej) väzbe, slúžia ochranné opatrenia a obmedzenia podľa § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona a § 82 ods. 1 Trestného poriadku. Ako vyplýva z ust. § 324 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie možno nariadiť pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, a teda len vo vecnej súvislosti s občiansko-právnym konaním, a poskytuje sa ním ochrana ohrozeným alebo porušeným súkromným právam. Právne dôvody občiansko-právnej povinnosti žalovaného, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, však z návrhu nevyplývajú. Dôvody, ktoré žalobkyňa popisovala (obavy z pokračovania v trestnej činnosti), boli eventuálne dôvodmi väzby. Žalobkyni bolo pritom podľa jej vyjadrení zrejmé, že žalovaný bol trestne stíhaný, pričom orgány činné v trestnom konaní pri rozhodovaní o väzbe či svojom postupe posudzujú aj osobu podozrivého a riziko jeho pokračovania v trestnej činnosti, a preto je podľa názoru súdu neprípustné, aby sa za takejto situácie ochrana žalobkyne pred ďalšou (eventuálnou) trestnou činnosťou žalovaného (ktorej sa v podstate podľa svojho návrhu obávala) zabezpečovala prostriedkami civilného práva, a civilný súd duplicitne posudzoval skutočnosti, ktoré boli zároveň predmetom trestného konania (v ktorom súd - minimálne v súvislosti s väzbou – posudzoval aj riziko pokračovania trestnej činnosti). Uvedené by tak totiž súd, v zmysle návrhu žalobkyne, v rozpore so základnými právnymi princípmi, posudzoval v podstate neprípustne duplicitne (dvakrát).

14. Súd napokon ešte všeobecne dodáva, že samotný potenciálny (už spáchaný) trestný čin, prípadne jeho zopakovanie, ktoré je pritom nepochybne už aj predmetom trestného stíhania a postihu, zjavne neodôvodňuje automatické ukladanie požadovaného neodkladného opatrenia v civilnom konaní, a že rozhodovanie o obdobných opatreniach pri podozreniach zo spáchania trestného činu je v právomoci súdu v trestnom konaní (navyše po primeranom výsluchu obvineného či možnosti jeho vyjadrenia, na rozdiel od rozhodovania o neodkladnom opatrení bez zisťovania jeho stanoviska v civilnom konaní,), nakoľko v opačnom prípade by zákon, resp. rozhodovacia prax pri (každom) začatí trestného stíhania alebo odsúdení za trestný čin nebezpečného vyhrážania (alebo iného skutku proti telesnej integrite) podozrivému, resp. páchatelovi, automaticky ukladali takéto ochranné opatrenie, čo sa však nedeje.

15. Zastavením konania podľa Civilného sporového poriadku sťažovateľke nebol odňatý prístup k súdu, keďže jednak o jej návrhu na vydanie rovnakého neodkladného opatrenia už raz bolo súdom právoplatne rozhodnuté, a navyše súbežne z jej iniciatívy prebiehalo aj trestné konanie so súvisiacim rozhodovaním súdu o väzbe a podmienkach podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody žalovaného. Tento záver pritom rešpektuje aj judikatúru ústavného súdu, ktorý už uznesením č.k. I ÚS 1/2022-14 z 12. januára 2022 (ZNaU 59/2022) v súvislosti so zásadou primeranosti a zbytočným rozmnožovaním či duplicitným využívaním viacerých rôznych právnych inštitútov a konaní smerujúcich k tomu istému

judikoval, že „je neprípustné a ústavne neudržateľné, aby sa nevyužitie prostriedkov súdnej ochrany v správnom súdnictve (pozn. súdu: v tomto prípade v trestnom konaní) nahrádzalo určovacími žalobami v civilnom sporovom konaní.“ (viď prímernane bod 24. uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 220/2025). V uznesení sp. zn. IV. ÚS 13/2020 prítom navyše konštatoval, že subsidiarita týkajúca sa nariadenia neodkladných opatrení je síce výslovne upravená len vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, avšak podľa právneho názoru ústavného súdu je aplikovateľná aj vo vzťahu k iným inštitútom, prostredníctvom ktorých môže byť dosiahnutá účinná súdna ochrana. Z uvedeného je zrejmé, že jej aplikácia sa prímernane vzťahuje aj na tie právne inštitúty, prostredníctvom ktorých sú práva a oprávnené záujmy fyzickej, resp. právnickej osoby adekvátne a účinne chránené. ... a (môžu) vzhľadom na okolnosti prípadu vylúčiť potrebu úpravy pomerov strán prostredníctvom neodkladného opatrenia (m. m. I. ÚS 257/2019).

16. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Konanie bolo zastavené pre nedostatok procesných podmienok, a to bez meritórneho rozhodnutia, navyše išlo len o procesné rozhodnutie kde nemožno uvažovať o pomere úspechu strán vo veci, pričom stranám v tomto konaní podľa obsahu súdneho spisu doposiaľ ani žiadne konkrétne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (trovy konania) nevznikli, a neúspešná žalobkyňa na náhradu trov konania nemá právo, rozhodol súd o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 257 CSP tak, že náhradu trov konania stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania podľa §127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).